

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/26/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717011243
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8717011243.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. júla 2018, v trestnej veci proti obž. B. Q., pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 Tr. zák., v konaní o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/95/2017 zo dňa 13.03.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného B. Q..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obž. B. Q. za vinného z pokračujúceho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

- dňa 03.08.2016 na presne nezistenom mieste reagoval na inzerát, ktorý v mesiaci júl 2016 na internetovej stránke K. zverejnil U. W., ktorý hľadal predajcu mobilného telefónu zn. LG 64, po ich vzájomnej telefonickej komunikácii a dohode mal U. W. takýto mobilný telefón zaslať, pričom U. W. po obdržaní poštovej zásielky označenej poradovým číslom RQ 333872905SK odoslanej z pošty Diakovce na adresu F., L. X. XXXX/XX formou dobierky za túto zaplatil sumu 175,- eur na meno a adresu odosielateľa B. Q., A. XXX, XXX XX T., ktorý si peniaze v tejto sume dňa 08.08.2016 osobne prevzal na pošte Diakovce, po otvorení poštovej zásielky zistil, že sa v nej namiesto požadovaného mobilného telefónu zn. LG 64 nachádza mobilný telefón zn. SAMSUNG, čím takto svojím konaním uviedol U. W. do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 175,-eur,

- a v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste zverejnil prostredníctvom internetovej stránky K., v ktorom ponúkal na predaj mobilný telefón zn. iPhone 5S za sumu 160,-eur, na ktorý dňa 11.09.2016 reagoval G. T., ktorý po vzájomnej komunikácii prostredníctvom SMS-správ dňa 12.09.2016 uhradil prostredníctvom internet bankingu vo Veľkom Slavkove, okres Poprad, zo svojho bankového účtu č. X zriadeného v Tatra banke a. s. sumu 160,-eur na bankový účet vedený v Poštovej banke a. s. pod č. X variabilný symbol XXXXXXXXXXXX, odkiaľ bola podľa variabilného symbolu poukázaná na úverový účet vedený v spoločnosti W. F. F. C. SA, O. X, W., pod číslom XXXXXXXXXXXXXXXX na meno B. Q., pričom mobilný telefón zn. iPhone 5S mu nebol dodaný, čím takto svojím konaním uviedol G. T. do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 160,- eur, čím takto spôsobil celkovo škodu vo výške 335,-eur.

Za to mu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. k/, l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu uložil trest prepadnutia veci a to:

- 1 ks mobilný telefón zn. Samsung model SM-J100H, IMEI: XXX XXX XXX XXX bez SIM karty,
- 1 ks nabíjacej šnúry čiernej farby,
- 1 ks krabice s nápisom Prestigo,
- 1 ks papierovej obálky veľkosti A4.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu, aj samostatne.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania, podaných prostredníctvom obhajcu, vzniesol výhrady voči postupu vyšetrovateľa, prokurátora a súdu, že mu neumožnili uzatvoriť zmier napriek okolnosti, že opakovane o uzatvorenie zmiernosti prejavoval záujem. Tvrdí, že postupom vyšetrovateľa, prokurátora a súdu tým došlo k porušeniu zásady hospodárnosti vedenia konania ako aj k zbytočnému zaťažovaniu poškodených a obžalovaného. Rovnako vzniesol námietky aj voči právnomu posúdeniu jeho protiprávneho konania, ku ktorému sa priznal, ktoré oľutoval a za ktoré sa poškodeným ospravedlnil a nahradil obidvom spôsobenú škodu. Obžalovaný má za to, že jeho protiprávne konanie malo byť posúdené ako priestupok a nie ako trestný čin z dôvodu, že výška spôsobenej škody u jednotlivých skutkov nedosahovala požadovanú hranicu, a teda došlo ku kriminalizácii konania, ktoré nedosahovalo požadovanú intenzitu. Podľa názoru obžalovaného, uvedenej úvahe svedčia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, na ktoré vo svojich podaniach odkazoval. Odvolateľ zastáva názor, že trest, ktorý mu bol uložený, ako aj dĺžka skúšobnej doby, sú neprimerane dlhé jednak z dôvodov uvedených vyššie a jednak z dôvodu, že takto uložený trest sa dotkne nielen jeho, ale aj jeho rodiny. Poukázal na to, že je riadne zamestnaný, žije usporiadaným rodinným životom, dospel vekovo aj rozumovo a zaradil sa do civilného života spôsobom, ktorý nenasvedčuje, že na nápravu páchatela je potrebné uložiť trest v takom rozsahu, aký mu uložil prvostupňový súd.

V dôvodoch odvolania, podaných osobne obžalovaným odvolateľ poukázal na to, že poškodeným uhradil škodu a mal záujem o uzavretie zmiernosti, čo mu vyšetrovateľ sľúbil, no nestalo sa tak a nebolo mu to umožnené. Ďalej tvrdí, že jeho konanie bolo nesprávne právne kvalifikované, pričom poukázal na rozsudky NS SR sp. zn. 2Urto/5/2015 - o nemožnosti spočítania škôd pri priestupkoch podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. a sp. zn. 3Urto/6/2014, podľa ktorého princíp spočítania jednotlivých škôd je možný, ak každá z týchto škôd dosiahne aspoň škodu malú, teda každým čiastkovým útokom boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu. Taktiež poukázal na to, že poškodenému W. namiesto dohodnutého telefónu poslal mobilný telefón Samsung SM-J 100H, pričom v tom čase sa hodnota tohto telefónu pohybovala okolo cca 150,- eur, pričom táto škoda, ktorá vznikla jemu, nebola odpočítaná z celkovej škody, ktorá vznikla W., ale telefón sa prepadol a nikoho nezaujíma hodnota mobilu, ktorý mu zaslal. Žiada, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec na opätovné prejednanie, alebo aby odvolací súd vydal nové rozhodnutie.

Na základe odvolania obžalovaného krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Rozsudok okresného súdu bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní za osobnej účasti obžalovaného i jeho obhajcu, pričom obžalovaný po zákonom poučení v zmysle § 257 Tr. por. a pri splnení podmienok procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný a súd jeho vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku prijal. Súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania sa nevykoná.

Po vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody bol vyhlásený rozsudok. Okresný súd konštatoval, že v konaní boli preukázané poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. k/ Trestného zákona (škodu nahradil v celom rozsahu) a podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona (obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval). Bolo potrebné prihliadať aj na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona. K tejto okolnosti prvostupňový súd poukázal na špeciálnu recidívu, keď obžalovaný bol odsúdený v konaní Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/228/2010 dňa 27.10.2014 podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona. Uvedeným

rozsudkom súd uznal vinu obžalovaného zo skutkov, ktoré spáchal tým istým spôsobom (inzeráty pri internetovej komunikácii s poškodenými) a pre 41 poškodených spôsobil škodu každému vo výške od 50,- eur do 205,- eur, okrem toho bol uznaný v konaní Okresného súdu Galanta sp. zn. 29T/97/2013 dňa 22.05.2013 vinným z prečinov úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. Z charakteristiky obžalovaného podanej obcou Diakovce vyplynulo, že obžalovaný sa dopúšťal podvodov s mobilnými telefónmi, tabletami a notebookmi, ktoré inzeroval v rôznych novinách. V priestupkových konaniach bol v rokoch 2015 a 2016 2-krát postihnutý za priestupky proti majetku podľa § 50 Zákona o priestupkoch a boli mu uložené pokuty.

Pri rozhodovaní o treste okresný súd vychádzal z ustanovenia § 34 Trestného zákona a podľa zásad tam uvedených obžalovanému uložil odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Mal za to, že uvedený trest, spolu s trestom prepadnutia veci, pri zohľadnení poľahčujúcich aj priťažujúcich okolností, osoby obžalovaného, druhu predchádzajúcej trestnej činnosti a motívu konania obžalovaného splní svoj výchovný účel trestu.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, v časti týkajúcej sa trestov uložených obžalovanému, nezistil pochybnosti okresného súdu pri rozhodovaní o treste. Za predmetný trestný čin je trestná sadzba do dvoch rokov. Vzhľadom na osobu obžalovaného, na existenciu dvoch poľahčujúcich okolností a jednej priťažujúcej okolnosti, trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 5 mesiacov, t.j. pri dolnej hranici trestnej sadzby, je, aj podľa názoru krajského súdu, trestom dostatočným, ktorý bude pôsobiť na nápravu obžalovaného. Správne rozhodol okresný súd, aj keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody nespojený s jeho výkonom a odvolací súd sa stotožňuje aj s jeho rozhodnutím, keď obžalovanému podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu podmienene odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Taktiež nepochybil okresný súd, keď obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci, ktoré boli ním použité na spáchanie trestnej činnosti a je v záujme spoločnosti, aby veci, ktoré priamo súvisia so spáchaním trestnej činnosti obžalovaným a ktoré patria obžalovanému, boli mu odňaté.

K odvolacej námietke obžalovaného, že nesprávne postupovali orgány činné v prípravnom konaní a súd, ak mu neumožnili uzavrieť s poškodenými zmier, odvolací súd uvádza, rovnako, ako to konštatoval prvostupňový súd, že na schválenie zmiernosti postupom podľa § 220 až 227 Trestného poriadku nie je právny nárok. Tento odklon trestného konania má fakultatívnu povahu a jeho nevyužitie nie je porušením zákona. Aj odvolací súd má za to, že v prejednávanej veci podmienky podľa § 220 ods. 1 Trestného poriadku pre takéto alternatívne vybavenie veci u obž. Q. neboli splnené. V tejto súvislosti je potrebné poukázať najmä na to, že u obžalovaného, aj napriek uloženiu prísneho nepodmienečného trestu odňatia slobody v predchádzajúcom trestnom konaní pre rovnakú trestnú činnosť, ktorý vykonal dňa 27.08.2014, nebol splnený výchovný účel trestu, keďže opäť spáchal rovnakú trestnú činnosť a to už do dvoch rokov od prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

K odvolacej námietke obžalovaného, že pri pokračovaní trestnom čine podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. je možné spočítavať výšky jednotlivých škôd, len ak každá z týchto škôd dosiahne aspoň škodu malú a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2Urto/5/2015 a 3Urto/6/2014, odvolací súd uvádza, že obžalovaným uvádzané rozhodnutia Najvyššieho súdu SR boli vydané v rozpore s doterajšou súdnou praxou, ktorá pomerne dlhé obdobie vychádzala (a vychádza) z judikatúry R 22/1991 a na ňu nadväzujúcej odbornej literatúry, podľa ktorej za pokračujúci trestný čin je nutné považovať aj jednotlivé útoky, ktorými páchatel spôsobil škodu nižšiu, než je škoda nie nepatrná, ak ide o útoky spáchané spolu s ďalšími formou pokračovania v trestnom čine a celková škoda túto hranicu dosiahne. Rozhodovacia súdna prax súdov ohľadom spočítavania škôd pri pokračovaní trestnom čine podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. teda nebola jednotná.

Z dôvodu nejednotnej rozhodovacej praxe súdov prijalo trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR dňa 16.4.2018, na zjednotenie výkladu a aplikácie ustanovenia § 122 ods. 10 Trestného zákona, Stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR č. Tpj 57/2017, zverejnené aj v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 3/2018, podľa ktorého:

„I. Formulácia „trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin“ uvedená v druhej vete § 122 ods. 10 Trestného zákona znamená, že sa hodnota výšky spôsobenej škody

alebo získaného prospechu pri jednotlivých čiastkových útokoch na účel posúdenia právnej kvalifikácie spočítava.“

Toto Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. Tpj 57/2017 odstraňuje doterajšiu nejednotnosť v rozhodovaní súdov pri riešení otázky spočítavania jednotlivých škôd pri pokračovacom trestnom čine a je z neho zrejmý záver, že v prípade pokračovacieho deliktu sa všetky čiastkové útoky posudzujú ako jeden trestný čin, pričom pri majetkových trestných činoch sa škody spôsobené jednotlivými čiastkovými útokmi spočítavajú s tým, že výška škody pri čiastkovom útoku nemusí sama osebe zodpovedať spáchaniu dotknutého trestného činu.

Odvolacia námietka obžalovaného o nespočítavanie jednotlivých čiastkových škôd pri pokračovacom trestnom čine podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. preto nie je dôvodná.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti krajský súd považuje napadnuté rozhodnutie sa správne a zákonné, a preto odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.